

ה"ת 53618/05/16 - עידן סויסה- בעצמו נגד מדינת ישראל, תחנת משטרת נתיבות, מוחמד קבועה- בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

ה"ת 53618-05-16 סויסה ואח' נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני כב' השופט ד"ר יובל ליבדרו
המבקש: עידן סויסה- בעצמו ע"י ב"כ עו"ד נתי טרבלסי
נגד
המשיבה: מדינת ישראל תחנת משטרת נתיבות
המשיב הפורמאלי: מוחמד קבועה- בעצמו ע"י ב"כ עו"ד נטלי פוריאן

החלטה

1. לפניי בקשה להחזרת תפוס - טרקטורון מתוצרת סוזוקי (להלן: "התפוס") - אשר נמצא ברשות המשיבה החל מיום 15.11.15.

הן המבקש והן המשיב הפורמאלי עותרים להחזיר את התפוס לידיהם שכן שניהם טוענים לבעלות בתפוס. המשיבה לא התנגדה להחזיר את התפוס והותירה את שאלת זהות האדם אליו יוחזר התפוס לשיקול דעת בית המשפט.

בתיק זה התקיימו מספר דיונים והוגשו סיכומים וטענות בכתב. כן נערכו ניסיונות להגיע להבנות בין הצדדים ומשאלו לא צלחו ניתנת החלטה זו.

2. הבקשה, שיזמה ההליכים בתיק היא בקשת המבקש מיום 25.05.16.

ב"כ המבקש טען כי המבקש הוא בעליו של הטרקטורון שנמצא בידי המשיבה וכי מדובר בטרקטורון אותו רכש כדין ביום 15.07.14, ואשר נגנב מרשותו ביום 16.11.14.

ב"כ המבקש הוסיף כי המבקש הגיש תלונה במשטרה על גניבת הטרקטורון בסמוך למועד גניבתו. כעבור כשנה, לאחר שהבחין כי הטרקטורון שנגנב מרשותו מופיע למכירה באתר ברשת האינטרנט, פנה המבקש אל המוכר (המשיב הפורמאלי) וסיכם אתו על רכישת הטרקטורון. מיד לאחר שתיאם עם המוכר את מקום ושעת המפגש, פנה המבקש אל המשטרה בטענה כי איתר את הטרקטורון שנגנב ממנו. במהלך פעילות המשטרתית ביום 15.11.15, לאחר שהמבקש זיהה את הטרקטורון שהוצע למכירה על ידי המשיב הפורמאלי כטרקטורון שנגנב ממנו, נעצר המשיב הפורמאלי יחד עם אדם אחר והטרקטורון נתפס על ידי המשיבה.

ב"כ המבקש סומך את טענתו לזכותו בתפוס על מספר אדנים.

האדן הראשון הוא הזיהוי הוודאי של המבקש את הטרקטורון התפוס כטרקטורון שנגנב ממנו. לעניין זה הוסיף ב"כ המבקש כי המבקש מסר למשיבה סימנים ייחודיים בטרקטורון התומכים בזיהוי זה.

האדן השני הוא חו"ד מז"פ לפיה הטרקטורון התפוס זויף והוא נושא מספר שלדה ומספר רישוי של טרקטורון אחר.

ב"כ המבקש הוסיף כי ככל הנראה מי שזייף את לוחית השלדה של הטרקטורון אף החליף את המנוע המקורי כדי שאלו יותאמו.

האדן השלישי הוא חו"ד של מומחה מז"פ במסגרתה נערכה השוואה בין תמונות הטרקטורון שתפוס בידי המשיבה, ואשר צולמו על ידה לבין תמונות שמסר המבקש. מחוות הדעת עולה כי קיימת סבירות בוודאות גבוהה (ברמת "זו הנעל"), שהטרקטורון שנתפס בידי המשיבה הוא הטרקטורון שנגנב מהמבקש.

ביחס לטענת המשיב הפורמאלי לבעלות על התפוס טען ב"כ המבקש כי זו נסמכת אך על רישום הבעלות על הטרקטורון, שהינו רישום בעל משמעות דקלרטיבית בלבד, ואשר אינו מקנה בעלות ואינו מהווה רישום קונסטיטוטיבי.

3. כמפורט מעלה, אף המשיב הפורמאלי טען לבעלות על התפוס ועתר להחזירו לידו לאחר שנתפס על-ידי המשטרה. המשיב הפורמאלי, במסגרת סיכומי הטענות בכתב, הגיש אף הוא בקשה להחזרת התפוס זאת לאחר שהוזמן לדיון בבקשת המבקש. בשים לב לעובדה כי זה מכונה בפרוטוקול הדיון המשיב הפורמאלי מצאתי, למען הנוחות בלבד, להותיר כינוי זה אף במסגרת החלטה זו.

ב"כ המשיב הפורמאלי טענה כי המשיב הפורמאלי רכש את התפוס כדיון, בתום לב ובתמורה והינו הבעלים הרשומים על התפוס החל מיום 27.03.15. ב"כ המשיב הפורמאלי הוסיפה כי המשיב הפורמאלי מסר בחקירתו במשטרה את פרטיו וזהותו של מי שמכר לו את התפוס וזה אישר בחקירתו את גרסת המשיב הפורמאלי לרבות המחיר ששולם לו על ידי המשיב הפורמאלי בעבור התפוס.

ב"כ המשיב הפורמאלי התייחסה לטענת המבקש וטענה כי זה לא עמד בנטל המוטל עליו להוכיח בעלותו ולא הפריך את רישום הבעלות של המשיב 2 במשרד הרישוי.

עוד טענה ב"כ המשיב הפורמאלי, כי עולות תהיות ביחס לשאלה האם הטרקטורון שנגנב מהמבקש הוא הטרקטורון התפוס בידי המשיבה. לעניין זה הפנתה ב"כ המשיב הפורמאלי לעובדה כי טרקטורון זה עוכב ונבדק על יד המשטרה, בעבר, עוד בהיותו בידי הבעלים שמכרו אותו למשיב הפורמאלי. כמו כן הפנתה ב"כ

המשיב הפורמאלי לממצאי חוו"ד מז"פ מיום 31.05.16 לעניין השוואה חזותית של הטרקטורון בין תמונות שמסר המבקש לאלו שצולמו במז"פ נגב, במסגרתה נקבע כי לא מדובר באותו טרקטורון וכי נצפו הבדלים מובהקים בין המוצגים.

דין

4. סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "הפסד"פ") מעניק לבית המשפט את הסמכות להורות כיצד לנהוג בחפץ התפוס, בין היתר, רשאי בית המשפט להורות על החזרת החפץ התפוס לבקשת אדם התובע לזכות עליו:

"על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לעניין מסוים (להלן - שוטר מוסמך) או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שיורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו".

5. בית המשפט העליון עמד לא אחת על מהות הקביעה בדבר גורל החפץ התפוס הניתנת במסגרת סעיפים 34 או 36 לפסד"פ ואת העובדה כי אין מדובר בהכרעה שיפוטית בעלת אופי פלילי. בית המשפט העליון הדגיש גם את אופייה הזמני של ההכרעה בדבר הזכויות בנכס התפוס ואת האפשרות המוענקת לאדם התובע זכות בנכס לתבוע את זכותו בהליך אזרחי.

בעניינים אלה ראו ע"פ 426/87 זכריה שוקרי נ' מדינת ישראל פ"ד מב(1) 732:

"...ההכרעה מה ייעשה בחפץ שנתפס עשויה אמנם להיות תוצאת לוואי של הדין הפלילי, אך לא דווקא על-פי שיקולים פליליים, וגם הצו עצמו אין בו אופי עונשי או פלילי.

גם אמות המידה לבירור כל אחד מהנושאים אלה שונות הן וכך גם כמות הראיות, כאשר למתן צו מה ייעשה בחפץ התפוס או למי הוא יימסר, אם בכלל, די במבחן ההסתברות כנדרש בהליך אזרחי. נמצא, כי המחוקק הקנה לבית המשפט, כנראה משיקולי יעילות, סמכות להורות במסגרת ההליך הפלילי או מיד לאחריו, בנושא שמבחינה מהותית וגם דיונית שונה הוא מההליך הפלילי גופו, כאשר ההכרעה והתוצאה בעניין האחד לא בהכרח מכריעות לגבי השיקולים בעניין השני..."

בהמשך הדברים, בצטטו מע"פ 506/82 שלמה גלזן נ' מדינת ישראל פ"ד ל"ז (1) 409, הדגיש בית המשפט העליון כי מדובר בהכרעה זמנית וכי צד שלא קיבל לידי את התפוס מידי המשטרה לא איבד את זכותו הקניינית בתפוס:

"...שצו כזה מהווה הכרעה זמנית גרידא. יחד עם זאת יש בה כדי להעביר את נטל

הראיה על מי שטוען, כי החפץ אינו מגיע לאדם לו נמסר בתוקף הצו. לשון אחרת, הצו בענייננו אינו גורר אחריו אבדן זכותו של המערער...".

בבש"פ 2671/01 **שלמה סיני נ' ז'אן מילרה** (פורסם בנבו) עמד בית המשפט העליון על המבחן ועל התשתית הראייתית הנדרשת לקבלת הכרעה בדבר הזכויות בחפץ התפוס:

"האפשרות המוענקה לאדם התובע זכות בחפץ לפתוח בהליך אזרחי רגיל לשם החזרת הנכס אליו מחזקת את האופי המינהלי והזמני של הצו. אני גורס כי טיבו זה של הצו משליך במישרין על כמות הראיות הדרושה לשם הכרעה במסגרת סעיפים 34 ו-36 לפסד"פ. מאחר שהחלטה של בית-המשפט אינה מכריעה את שאלת הזכויות המהותיות בחפץ, ומאחר שאפשר להשיג עליה בהליך אזרחי רגיל, הרי אפשר להחיל לגביה, בשינויים המחויבים, את העקרונות של המשפט המינהלי בדבר כמות הראיות הדרושה בהחלטות של רשויות המינהל. ביסוד "כלל הראיה המינהלית" מצוי מבחן הסבירות. ראה י' זמיר הסמכות המנהלית (כרך ב) [13], בעמ' 753-756. בלי לקבוע מסמרות הייתי מאמץ בסוגיה הנדונה את העיקרון כי לצורך ההכרעה בדבר מסירת החפץ די בראיה לכאורה כי הטוען לזכות זכאי להחזקתו" (הדגשה במקור, י.ל.).

6. לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים, בתיק החקירה ובמסמכים המצורפים הגעתי לכלל מסקנה כי בשלב זה יש למסור את התפוס לידי המבקש. סבורני כי התשתית הראייתית שהוצגה בפניי מצביעה, ברמה הנדרשת לסוג זה של הליך, כמפורט למעלה, כי נכון יהיה שהמבקש הוא שיחזיק בתפוס וזאת בכפוף לתנאים שיפורטו להלן.

7. מחוות הדעת מומחה (מיום 16.11.15) של מז"פ, במסגרתה נבדק הטרקטורון התפוס, עולה כי על הטרקטורון התפוס רותכה, בריתוך לא מקורי, לוחית מתכת עם מספר שלדה מקורי שהיה שייך בעבר לטרקטורון אחר וחובר לטרקטורון התפוס.

מספר השלדה המזויף שרותך לתפוס מופיע על גבי רישיון הרכב ועל גבי אישור רישום שינוי בעלות רכב שהוצגו על ידי המשיב הפורמאלי.

8. חיזוק לעמדת המבקש ניתן למצוא **בזיהוי הוודאי של המבקש את הטרקטורון התפוס כטרקטורון שנגנב ממנו.**

המבקש **מסר בחקירתו מיום 15.11.15 סימנים מיוחדים** אשר תומכים בסבירות גבוהה בזיהוי של המבקש: **"הוא בצבע שחור, יש לו הרבה מדבקות ליופי ואת זה אני ציינתי בתלונה הראשונה שלי, יש לו מדרסים שזה מקום שמניחים את הרגליים וזה תוספת שאני עשיתי לו, יש לו במוטות של ההיגוי הרחבות של**

מספר סנטימטר שהם גם תוספת שאותם עשה הבעלים הקודמים לפני, במושב של הנהג בכיסא האחורי יושב המצבר והתושבת שלו נעקרה תוך כדי נסיעה ובעקבות כך דוד שלי סידר לי את התושבת עם אזיקונים ובורג של איסכורית לשלדה של הרכב וזה אלתור שאין בכל טרקטורון, ההלוך האחורי של הטרקטורון לא מוכנס ע"י ידית בצד ימין כמו בכל הטרקטורונים אלא הוא הועבר להגה בצד ימין ע"י כפתור אדום ואת זה עשה הבעלים הקודמים של הטרקטורון, גם את מתג ההנעה בעבירות בטרקטורון שלי לצד ימין על דופן הכנף שבכל הטרקטורונים זה נמצא במרכז ההגה, יש בהגה בכל טרקטורון שלושה מנורות התרעה של הילוך קדמי ואחורי וחום מנוע שנמצאים במרכז ההגה ובטרקטורון שלי הם הועברו לכנף שמאל לדופן השמאלי. כל מה שאמרתי לך עכשיו הם שבצורים שנעשו או על ידי או על ידי בעלים קודמים והם ייחודיים. אני רוצה להוסיף שכשהגענו לתחנה עם הבלשים אני הרמתי את המושב וראיתי את התיק של המפתחות שלי שעשוי מבד שחור" (גיליון 2 ש' 25-35).

9. חיזוק נוסף למסקנה אליה הגעתי ניתן למצוא בשים לב לאופן המחשיד שבו בוצע ניסיון מכירת הטרקטורון על ידי המשיב הפורמאלי למבקש. המשיב הפורמאלי לא הופיע למקום המפגש, בטענה כי אינו נמצא, ושלה לשם אדם אחר, שהגיע למקום המפגש ללא הטרקטורון. האחר ביקש מהמבקש והשוטרים הסמויים להצטרף אליו לכפר על מנת לראות את הטרקטורון ורק לאחר שאלו סירבו יצר קשר עם המשיב הפורמאלי שהגיע למקום המפגש עם הטרקטורון. כך עולה מדו"ח פעולה של רס"מ דנילוב אפריים מיום 15.11.15: "...עידן (המבקש) ביצע שיחת טלפון למוחמד (המשיב "הפורמאלי") והודיע לו שאנחנו נמצאים בפארק ערד. כעבור מספר דקות עידן קיבל שיחת טלפון מאדם נוסף שהתקשר מטעמו של מוחמד ואמר לעידן, שהוא מגיע ברכב סוונה לבנה והוביל אותנו למקום שנמצא טרקטורון. כעבור מספר דקות הגיע רכב סוונה לבנה...בתוך ברכב היה נהג בלבד הנ"ל לבש קפוצון שחור...הנהג רכב סוונה אמר לנו לנסוע אחריו לכיוון אלפורה. אמרנו לנהג סוונה לא, סיכמנו בפארק ערד תגיע פה עם הטרקטורון. בשעה 17:30 לערך הבחנתי באדם עם קסדה רוכב על טרקטורון מכוון אלפורה לכיוון שלנו. במקביל לטרקטורון מגיע אותה סוונה...כאשר בתוך אותו נהג שהיה לפני עם קפוצון שחור. נהג הטרקטורון נעצר בערך 50 מטר. עידן ניגש לכיוון הטרקטורון...בשלב זה הבנתי שעידן זיהה שמדובר בטרקטורון חד משמעי. בשלב זה אני ושוטר פסהה ניגשנו לחשוד...הודעתי לחשוד משטרה אתה עצור...הנ"ל הזדהה בפני בשם מוחמד קבועה...".

10. לא למותר לציין, כי המבקש אף הוא העביר לידי המשטרה רישיון רכב המלמד על בעלות בטרקטורון, מסוג זהה לזה שתפוס בידי המשטרה. כאמור, קיימת חוות דעת לעניין זיוף הטרקטורון התפוס בידי המשטרה, ומכאן שאין בעובדה שהתעודות שהציג המבקש אינן חופפות במלואן את פרטי מספר השלדה והרכב כדי לפגוע בתשתית הראייתית הנדרש לשלב ולסוג זה של הליך.

11. לידי, אף התנהלות המבקש לאורך כל הדרך מחזקת המסקנה אודות זיקתו לתפוס. ראשית, המבקש התלונן אודות הגניבה מיד לאחר שזו אירעה. המבקש מסר פרטים מלאים והציג כאמור רישיונות מתאימים.

שנית, המבקש זיהה הטרקטורון ושוב, בחר ליצור קשר עם הרשות המתאימה, כדי להשיב את שנגזל ממנו.

שלישית, המבקש לא קפא על השמרים. המבקש הוא שיזם ההליך דנן. הוא שהגיש בקשה לבית המשפט והוא שהביע עניין להשיב התפוס.

כזכור, המשיב הפורמאלי ביקש להחזיר התפוס רק שנתבקשה תגובתו לבקשת המבקש. המשיב הפורמאלי, משום מה, בחר שלא להגיש בקשה דומה לבית המשפט.

12. התשתית הראייתית של המשיב הפורמאלי נשענה על הרישום המופיע על גבי טופס העברת הבעלות ועל רישיון הרכב המצביע עליו כבעלים של הטרקטורון התפוס. כאמור רישום בעלות ורישיון רכב מהווה רישום הצהרתי בלבד ואין הוא מקים ראיה או חזקה בשאלת הבעלות על הרכב. לעניין זה ראו רע"א 5379/95 **סהר חברה לביטוח בע"מ נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ** פ"ד נא(4) וכן ע"פ 6687/93 **ג'ומעי איסמעיל מוסא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו), אליה הפנתה ב"כ המשיב הפורמאלי. כזכור, אף המבקש הציג מסמכים המלמדים על בעלות.

13. בתיק ישנן שתי חוות דעת, של אותו "מומחה", מטעם המשיבה, לעניין השוואת תמונות של טרקטורון שמסר המבקש למשטרה לתמונות שצולמו במשטרה/מז"פ נגב.

מחוות הדעת של "המומחה" מיום 04.05.16 עולה כי "זה הטרקטורון", דהיינו ישנם "מאפיינים ייחודיים במידה כזאת שלמומחה אין כל ספק מעשי לגבי היותם של המוצגים בעלי מקור משותף" (ראו נספח ב' לחוות הדעת- "סולם רמות הסבירות הנהוג במעבדה - בבדיקות השוואתיות").

ואולם, מחוות דעתו של אותו מומחה, מיום 31.05.16, עולה שלא מדובר באותו טרקטורון, מה שמוגדר כ-"שלילי" לפי הסולם הנ"ל, היינו "כי לא קיים מקור משותף למוצגים הנבדקים".

אציין כי לא ברור האם בשתי חוות הדעת היו מונחות בפני ה"מומחה" אותן תמונות.

מטבע הדברים כל צד ביקש להתבסס על חוות הדעת הנוחה לו. נציג המשיבה התקשה בדיון האחרון להסביר הפער בין חוות הדעת. יצוין כי בחוות הדעת המאוחרת, אין כל התייחסות לחוות הדעת הסותרת, הקודמת.

בנסיבות אלו, ונוכח העובדה כי "המומחה" לא נחקר בבית המשפט לעניין חוות הדעת הסותרות, נוכח אופיו של ההליך שהתנהל בפני, החלטתי שלא לבסס את החלטתי על חוות דעת אלו.

14. חרף קיומן של תעודת העברת הבעלות, תעודת רישיון רכב, עדותו של אקרום אבו סולוב, (מי שלכאורה מכר למשיב הפורמאלי את התפוס), **לא שוכנעתי שהמשיב הפורמאלי הוכיח כי קנה זכות בתפוס בהתאם לתקנת השוק.**

15. המשיב הפורמאלי שממנו נלקח הטרקטורון על ידי המשיבה הציג כאמור מסמכי בעלות על הטרקטורון וטען בחקירתו מיום 15.11.15 כי רכש את הטרקטורון לפני כשנה בתום לב ובתמורה מלאה. המשיב הפורמאלי אף מסר את שמו של המוכר שמכר לו את הטרקטורון הרכב, וזה אישר בחקירתו במשטרה (מיום 22.11.15) כי אכן מכר את הטרקטורון למשיב הפורמאלי. בנסיבות אלו יש לבחון האם חלה במקרה דנן תקנת השוק.

16. סעיף 34 לחוק המכר, התשכ"ח-1968 (להלן: "חוק המכר") קובע:

"נמכר נכס נד על ידי מי שעוסק במכירת נכסים מסוגו של הממכר והמכירה היתה במהלך הרגיל של עסקיו, עוברת הבעלות לקונה נקיה מכל שעבוד, עיקול וזכות אחרת בממכר אף אם המוכר לא היה בעל הממכר או לא היה זכאי להעבירו כאמור, ובלבד שהקונה קנה וקיבל אותו לחזקתו בתום-לב".

מעיון בסעיף 34 לחוק המכר עולה כי נדרשים 4 תנאים מצטברים בהתקיימם יעבור נכס במיטלטלין לבעלות הקונה אף אם המוכר אינו הבעלים של הנכס.

התנאי הראשון הוא היותו של המוכר עוסק במכירת נכסים מסוג הנכסים שמכר וכי ביצע את המכירה במהלך עסקיו הרגיל.

התנאי השני הוא שהקונה שילם את התמורה הממשית בגין הנכס.

התנאי השלישי הוא שהקונה רכש את הנכס בתום לב.

התנאי הרביעי הוא כי תתבצע העברת בעלות וחזקה על הנכס.

הנכס נמכר ממוכר העוסק במכירת נכסים מסוגו של הממכר והמכירה היא במהלך עסקים רגיל: המשיב הפורמאלי לא רכש את הטרקטורון ממי שעוסק במכירת טרקטורונים.

כאמור, בחקירתו של המשיב הפורמאלי מיום 15.11.15, לא ידע זה להשיב ממי הוא רכש את הטרקטורון (גיליון 2 ש' 10-17), ורק לאחר שהחוקר הפנה את תשומת ליבו לשם- אקראם אבו סולוב- שהופיע על גבי רישיון הרכב כבעלים קודמים, אישר זה כי אכן רכש את הטרקטורון ממנו (גיליון 2 ש' 36-38).

מחקירתו של אקראם מיום 22.11.15 עולה כי הוא אינו עוסק במכירת טרקטורונים וכי הוא עצמו רכש לטענתו את הטרקטורון מאדם מדימונה.

הקונה שילם את התמורה הממשית בגין הנכס:

בחקירתו (גיליון 2 ש' 20-21) מסר המשיב הפורמאלי כי רכש את הטרקטורון במחיר של 21,000 ₪,

סכום המהווה תמורה ממשית לטרקטורון, זאת בשים לב למחיר ששילם המבקש - 27,000 ₪ - כפי שציין בחקירתו מיום 17.11.14 (גיליון 2 ש' 20).

יחד עם זאת המשיב הפורמאלי לא הציג כל הוכחה (חוזה או זיכרון דברים), מלבד טופס העברת הבעלות, לרכישת הטרקטורון על ידו ולעובדה כי שילם עבורו את הסכום אותו ציין בחקירתו.

אקראם אכן אישר בחקירתו כי מכר למשיב הפורמאלי ומסר פרטים זהים ביחס לסכום ולאופן בו רכש ממנו המשיב הפורמאלי את הטרקטורון (גיליון 2 ש' 12-15). יחד עם זאת יש לתת את הדעת כי המשיב הפורמאלי שוחח עם המוכר שבוע קודם לחקירתו של אקראם במשטרה ומסר לו אודות החקירה (גיליון 2 ש' 15-17).

הקונה רכש את הנכס בתום לב:

סבורני כי עולה ספק אף ביחס לתום הלב של המשיב הפורמאלי בעסקה בה רכש את הטרקטורון מהמוכר. המשיב הפורמאלי מסר בחקירתו מיום 15.11.16 (גיליון 3 ש' 41-46) כי רכש את הטרקטורון ללא לוחיות רישוי, עובדה שצריכה הייתה לעורר אצלו למצער חשד ביחס למקורו של הטרקטורון.

כשנשאל מדוע רכש את הטרקטורון ללא לוחיות זיהוי השיב בסתמיות כי הוא יכול להוציא לוחיות זיהוי לפי המספר ברישיון הרכב.

תבצע העברת בעלות וחזקה על הנכס:

המשיב הפורמאלי הציג טופס העברת בעלות של הטרקטורון על שמו וכי הטרקטורון היה בחזקתו שעה שהמשטרה תפסה את הטרקטורון.

הנה כי כן, מניתוח התנאים המצטברים עולה כי המשיב הפורמאלי אינו עומד בחלק משמעותי של התנאים הנדרשים בתקנת השוק ובנטל ההוכחה הנדרש על מנת לזכות בטרקטורון מכח תקנת השוק.

17. סוף דבר, אני סבור שהתשתית הראייתית שהוצגה על ידי המבקש הייתה משכנעת מזו שהציג המשיב הפורמאלי. אני סבור שהתשתית הראייתית שהוצגה על ידי המבקש מתאימה לסוג ולשלב זה של ההליכים, (ראיה מנהלית, ברמה של ראיות לכאורה), וזאת להבדיל מהתשתית הראייתית שהוצגה על ידי המשיב הפורמאלי, שלא הגיעה לרמה זו.

יש לתת את הדעת לכך כי הגם שככלל נקודת המוצא היא החזרת התפוס לידי האדם שממנו נתפס התפוס, סעיף 34 לפסד"פ מאפשר לבית המשפט להורות על החזרת תפוס לכל אדם התובע זכות בחפץ.

בנוסף לא למותר לציין כי החזקה בכלי הרכב עובר לתפיסה אינה מקנה, כשלעצמה, זכות אוטומטית להשבת כלי הרכב למחזיק האחרון. בעניין זה ראו ב"ש (מחוזי - י"ם) 4100/08 **טרייד אין השרון בע"מ נ' קרני**, (פורסם בנבו).

בענייננו, השילוב בין תשתית ראייתית איכותית יותר מצדו של המבקש ביחס למשיב הפורמאלי, עם ראיות המלמדות על זיוף שבוצע בתפוס ואשר נקשר למשיב הפורמאלי (מספר שלדה של טרקטורון אחר שהוטבע בתפוס זהה לזה המצוין ברשיון הרכב של המשיב הפורמאלי) הם ששכנעוני להחזיר התפוס לידי המבקש.

אף העובדה שהמשיב הפורמאלי לא הוכיח כדבעי כי קנה זכות בתפוס בהתאם לתקנת השוק, מחזקת מסקנה זו.

יחד עם זאת, הריני לשוב ולהבהיר כי אין בהחלטתי אודות מסירת החזקה למבקש כדי להכריע בשאלת הבעלות בתפוס וכי לצדדים שמורה הזכות לפתוח בהליך אזרחי מתאים לצורך הכרעה בסוגיה זו.

18. לאור כל האמור לעיל, אני מורה על החזרת התפוס לידי המבקש בכפוף לתנאים הבאים:

א. איסור דיספוזיציה בתפוס.

ב. הפקדה על סך 3,000 ₪.

ג. חתימה על התחייבות עצמית על סך 30,000 ₪.

המשיבה תחזיר התפוס לידי המבקש עם הצגת אישור על מילוי התנאים ב' ו-ג'.

תקפם של 3 התנאים הנ"ל הוא למשך 180 יום מהיום. מובהר כי אין בהחלטה זו כדי ליתר הצורך של המבקש לפעול על פי כל דין לעניין שימוש בתפוס.

לא למותר לציין כי מי מהצדדים יוכל לפעול בתוך התקופה של 180 יום בעניין מיצוי זכויותיו במסגרת הליך אזרחי מתאים.

המזכירות תעביר העתק מההחלטה למבקש, למשיב הפורמאלי ולמשיבה.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י' אלול תשע"ו, 13 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.